

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9259 af 15/09/1994 (Gældende)

**Ankestyrelsens principafgørelse P-14-94 om ansøgningstidspunkt -
vejledning - rådgivning - ansøgning - flytning til anden kommune -
udlejning - boligydelse - varmetillæg - personlig tillægsprocent**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21167-92

Ankestyrelsens principafgørelse P-14-94 om ansøgningstidspunkt - vejledning - rådgivning - ansøgning - flytning til anden kommune - udlejning - boligydelse - varmetillæg - personlig tillægsprocent

Resume:

Ankestyrelsen har i principielt møde behandlet 4 sager om varmetillæg til pensionister.

Følgende spørgsmål blev afklaret:

1. I forbindelse med flytning til en ny kommune påhvilede det tilflytningskommunen, ved pensionistens første henvendelse til kommunen, at yde vejledning om udbetaling af pension og om muligheden for personligt tillæg til pensionen, herunder til dækning af varmeudgifter.

2. Ved beregningen af varmetillæg for en pensionist, som lejede et værelse i sin lejlighed ud, skulle der alene foretages fradrag i lejlighedens samlede varmeforbrug for en forholdsmæssig andel efter antallet af værelser i lejligheden. Således skulle en andel på 25% fradrages i varmeforbruget for en periode, hvori pensionisten havde udlejet ét værelse i sin 4-værelses lejlighed.

3. Retten til varmetillæg kunne ikke begrænses med henvisning til, at der skal søges varmetillæg én gang årligt.

4. En pensionist var berettiget til varmetilskud for 1991, selv om tillægsprocenten på ansøgningstidspunktet (1992) var 0.

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 521 af 16. juni 1994 - § 17, stk. 2

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 484 af 29. maj 2007 - § 14, stk. 2

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. - lovbekendtgørelse nr. 485 af 29. maj 2007 - § 17, stk. 1

Vejledninger:

Socialstyrelsens vejledning nr. 6 af 29. oktober 1990 om social pension - pkt. 192, pkt. 201

Sagsfremstilling 1:

Sag nr. 1 - j.nr. 21658-92

En 65-årig mandlig førtidspensionist havde modtaget varmetillæg, indtil han den 1. august 1991 flyttede til en anden kommune. I forbindelse med flytningen oversendte den tidligere bopælskommune pensionsakterne til den kommende bopælskommune med meddelelse om, at pensionisten modtog førtidspension. Det fremgik ikke af meddelelsen, at pensionisten også havde fået udbetalt varmetillæg i sin tidligere bopælskommune.

Den 15. august 1991 henvendte pensionisten sig til sin nye bopæls kommune med henblik på at søge boligydelse.

Den 16. marts 1992 gjorde pensionisten skriftligt kommunen opmærksom på, at han var berettiget til varmetillæg. I dette brev henviste han til et brev, som kommunen havde sendt til ham, og som udelukkende drejede sig om boligydelse.

Den 2. april 1992 ankede pensionisten kommunens afgørelse vedrørende boligydelse og gjorde i den forbindelse gældende, at han også ønskede at klage over, at han ikke havde fået udbetalt varmetillæg.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse, hvorefter pensionisten først fik varmetillæg fra ansøgningstidspunktet.

Sagen blev behandlet i principielt møde til afklaring af, hvor meget der skal til, før ansøgning om varmetilskud kan anses for indgivet og til, om en kommune af sig selv bør undersøge, om en person, der i forvejen modtager førtidspension, og som i sin tidligere bopælskommune har modtaget varmetillæg, ved flytning fortsat er berettiget til tillægget.

Afgørelse:

Det var en forudsætning for udbetaling af varmetillæg, at der blev indgivet ansøgning herom til bopælskommunen med oplysning om indtægtsforhold og udgifter til varme.

Ankestyrelsen fandt imidlertid, at det påhvilede opholdskommunen at yde pensionisten vejledning om udbetaling af pension og om muligheden for personligt tillæg til pensionen, herunder til dækning af varmeudgifter.

Ankestyrelsen fandt således, at den nye bopælskommune i forbindelse med pensionistens henvendelse i august 1991 vedrørende boligydelse burde have været opmærksom på, om han fortsat var berettiget til varmetillæg.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at pensionisten i sin tidligere bopælskommune havde modtaget varmetillæg, og at man der i forbindelse med fraflytningen havde oversendt pensionsakterne til den nye bopælskommune.

Ankestyrelsen hjemviste således sagen til den nuværende bopælskommune til afgørelse af, om der kan ydes personligt tillæg til dækning af pensionistens varmeudgifter efter flytningen hertil.

Ankestyrelsen ændrede således ankenævnets afgørelse.

Sagsfremstilling 2:

Sag nr. 2 - j.nr. 21111-93

En førtidspensionist beboede en 4-værelses lejlighed sammen med sin 17-årige søn og udlejede samtidig ét værelse på 9 m² uden at opkræve et særligt beløb for varme som tillæg til lejen. Ved beregningen af pensionistens varmetillæg fandt kommunen, at pensionistens varmetillæg skulle beregnes på grundlag af 50% af det samlede varmeforbrug, idet den logerendes andel af varmeforbruget ligeledes skulle sættes til 50%.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse, idet nævnet fandt, at alene 25% af forbruget kunne henføres til forbrug hos den logerende.

I kommunens klage var det anført, at pensionsloven med tilhørende cirkulærer helt klart beskriver, hvorledes varmeudgiften fordeles i forhold til antal beboere over 18 år.

Sagen er antaget til afklaring af beregningsgrundlaget for varme tillæg i tilfælde, hvor pensionisten udlejer ét eller flere værelser.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at der ved beregningen af pensionistens varme tillæg burde foretages fradrag for en andel på 25% af lejlighedens samlede varmekonsum for den periode, hvor pensionisten havde udlejet ét værelse i sin 4-værelses lejlighed.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at en logerende ikke kan betragtes som medlem af husstanden. Der var derfor ikke grundlag for at dele beregningsgrundlaget vedrørende de samlede varmeudgifter forholdsmæssigt, jf. Socialministeriets bekendtgørelse nr. 511 af 4. juli 1990, § 12, stk. 3.

Det indgik desuden i Ankestyrelsens overvejelser, at der efter reglerne om boligydelse for pensionister i dagældende lov om individuel boligstøtte, § 23 c, stk. 4, ved beregningen fradrages et beløb i boligudgiften, der mindst skal svare til den forholdsmæssige del af lejen efter antallet af værelser i lejligheden, såfremt et eller flere værelser udlejes.

Ankestyrelsen stadfæstede således ankenævnets afgørelse.

Sagsfremstilling 3:

Sag nr. 3 - j.nr. 20748-92

En folkepensionist havde modtaget varmhjælp i en længere årrække. Det fremgik af kommunens bevil-
lingsskrivelse vedrørende varmhjælp i 1991, at hjælpen var bevilget frem til den 31. december 1991,
mens det ikke fremgik udtrykkeligt, at varmhjælp for 1992 var betinget af en ny ansøgning.

I august/september måned 1991 havde kommunen en meddelelse i lokalavisen om, at pensionister, der
ønskede at søge varmhjælp for 1992 skulle indgive ansøgning herom til kommunen.

I marts måned 1992 søgte pensionistens søn på dennes vegne kommunen om varmetillæg, hvorefter
kommunen bevilgede hjælpen fra den 1. april 1992.

Nævnet pålagde kommunen at udbetale varmhjælpen med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar
1992. Afgørelsen var begrundet med, at der hverken i pensionsloven eller i ansøgnings- og udbetalingsbe-
kendtgørelsen er hjemmel til at stille krav om fornyet ansøgning ved bevillingsperiodens udløb. Nævnet
lagde herved vægt på, at pensionisten få måneder efter bevillingsperiodens udløb på ny søgte kommunen
om varmhjælp, samt på at det ikke fandtes godtgjort, at pensionisten var vejledt om nødvendigheden
af at søge på ny ved bevillingsperiodens udløb. I klagen havde kommunen bl.a. anmodet om principiel
stillingtagen til, om en løbende tidsbestemt ydelse kan betragtes som bortfaldet, såfremt der ikke indsen-
des fornyet ansøgning/dokumentation, samt om ansøgning efter bevillingsperiodens udløb berettiger til, at
ydelsen udbetales med tilbagevirkende kraft.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt pensionisten berettiget til udbetaling af varmhjælp fra den 1. januar 1992.

Det var Ankestyrelsens opfattelse, at en begrænsning i retten til varmetillæg for pensionister med henvis-
ning til, at der skal søges varmetillæg én gang årligt, måtte kræve udtrykkelig lovhjemmel.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at der ikke er hjemmel i lov om social pension med
tilhørende bekendtgørelser til at stille krav om fornyet ansøgning ved bevillingsperiodens udløb.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at pensionisten havde modtaget varme tillæg i en længere periode indtil 1992, at kommunen derfor måtte antages at være i besiddelse af de nødvendige oplysninger for beregning af varmetillæg, samt at pensionisten ikke havde modtaget anden vejledning fra kommunen om nødvendigheden af fornyet "ansøgning"/indgivelse af nye oplysninger til brug ved den årlige beregning af varmetillægget end en meddelelse i en lokalavis.

Ankestyrelsen stadfæstede således ankenævnets afgørelse.

Sagsfremstilling 4:

Sag nr. 4 - j.nr. 21167-92

En 62-årig fraskilt kvinde med mellemste førtidspension havde siden 1982 modtaget personligt tillæg til varmeudgifter. Ved ansøgning i 1992 om varmetilskud for 1991 var hendes indkomstforhold bedret. Hendes tillægsprocent blev for 1992 beregnet til 0.

Kommunen meddelte den 12. maj 1992 afslag på varmetilskud for kalenderåret 1991. Kommunen begrundede afgørelsen med, at ansøgeren på ansøgningstidspunktet ikke længere opfyldte betingelserne for tilskud efter almindelige varmeregler, hvilket ville sige, at den samlede årlige bruttoindtægt ud over førtidspensionen, gange med 3, plus den likvide formue, ikke måtte overstige 79.000 kr.

Kommunen gav desuden afslag med henvisning til de pr. 1. januar 1988 gældende regler, hvorefter der ydes varmetilskud efter en tillægsprocent. Da hendes tillægsprocent var 0, kunne der ikke ydes tilskud.

Nævnet fandt, at kommunens afgørelse var i overensstemmelse med gældende regler. Nævnet tilføjede, at der ved ansøgning om personligt tillæg foretages en vurdering af pensionistens aktuelle økonomiske forhold på ansøgningstidspunktet.

I klagen til Ankestyrelsen anførte ansøgeren, at hun aldrig var blevet underrettet om, at hendes varmetilskud kunne udbetales måneds vis forud sammen med de øvrige pensionsydelse.

Under behandlingen af sagen modtog Ankestyrelsen supplerende oplysninger fra kommunen om, på hvilken måde kommunen generelt orienterer pensionister om varmetilskudsreglerne samt, i hvilket omfang og hvordan ansøgeren tidligere havde fået udbetalt varmetilskud. Det fremgik bl.a. heraf, at ansøgeren flere gange havde fået udbetalt tilskud á conto men også efter varmeregnskabsafslutning. Den 20. marts 1991 havde ansøgeren således fået udbetalt varmetilskud for året 1990. I forbindelse med ændring af varmetilskudsreglerne pr. 1. januar 1988 var ansøgeren fortsat med at få tilskud efter de før denne dato gældende regler.

I kommunens informationsmateriale vedrørende varmetilskud til pensionister var det ikke specifikt oplyst, at varmetilskud kunne udbetales á conto.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt at pensionisten havde ret til varmetilskud for 1991.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at hendes varmemhjælp siden 1982 havde været udbetalt dels á conto, men også i forbindelse med aflevering af varmeregnskab for det foregående varmeregnskabsår, og at denne udbetalingsmåde fortsatte efter 1. januar 1988. Da hun havde boet uafbrudt i samme kommune, havde hun krav på varmemhjælp efter de hidtidige regler, hvis varmemhjælp efter disse regler gav et højere beløb end efter Socialministeriets dagældende bekendtgørelse nr. 511 af 4. juli 1990, §§ 11-18.

Ankestyrelsen fandt det desuden i overensstemmelse med principperne for udbetaling af varmemhjælp, således som de er udformet i bekendtgørelsen, at beregningsgrundlaget og varmemhjælpsperioden er sammenfaldende.

Ankestyrelsen ændrede således ankenævnets afgørelse.